

Canada Afghanistan Solidarity Committee

یک فرصت دیگر

توصیه ها برای نقش تعیین کننده کانادا در کنفرانس بن، دسامبر 2011

بیست و ششم نوامبر 2011

هنگامی که به پیامد های ده سال تلاش می نگریم، در برابر خود رشد ناامنی، حکومت ناکارآ، سیستم قضایی فاسد، مقامات دولتی فاسد، سبوتاز در نهاد های سیاسی مثل مجلس نماینده گان، نهادهای بی تجربی امنیت، رشد غیر سریع اقتصاد، کندی در پروسه بازسازی و بن بست سیاسی را می بینیم. اگر فرصت دیگری باقی مانده باشد، نیاز مند آن است تا افغان ها جامعه جهانی را کمک کنند تا مشکلات را به درستی تشخیص دهند. از این طریق است که حامیان بین المللی دموکراسی در افغانستان می توانند به اصلاحات واقعی سیاسی متعهد گردند.

“داکتر حسین یاسا، مدیر مسوول اوت لوک افغانستان¹”

تعهد بین المللی برای دخیل بودن پس از خروج نیروهای حافظ صلح، پیامد تصمیم مشترک ما برای ماندن است که ده سال قبل اتخاذ شد. از همینروست که کنفرانس بین المللی بن برای افغانستان باید افغان ها و نیز کشور های منطقه را اطمینان بدهد که آن ها یک بار دیگر به دست فراموشی سپرده نمی شوند.

“مایکل شتینر، نماینده ویژه آلمان برای پاکستان و افغانستان و رییس گروپ بین المللی ارتباط²”

ما کیستیم؟

کمیته همبستگی کانادا – افغانستان در آخرین ماه های سال 2007 برای انسجام کاندایی ها ی برخاسته از اقلیت مختلف که از دخالت جامعه جهانی و کانادا در افغانستان به منظور ختم سیطره تمام گروه های مسلح غیر قانونی، کاهش فقر و حمایت از مبارزه افغان ها برای دستیابی به صلح، عدالت و ثبات جانبداری می کردند؛ تاسیس گردید.

ما از ماموریت قوای حافظ صلح تحت چتر سازمان متحد پشتیبانی و از تقاضای سازمان ملل متحد از کانادا برای ادامه نقش نظامی در افغانستان برای تحکیم امنیت، دموکراسی و قانون جانبداری کامل می کنیم.

مواضع ما

ما عقیده راسخ داریم که حقوق بشر امریست جهانشمول و مربوط به فرهنگ خاصی نیست. حقوق زنان بخشی از حقوق بشر است و جهان باید به خواست مردم افغانستان برای داشتن یک دولت دموکرات و مسوول توجه داشته باشد. ما روی تقاضای خود از کاندایی ها برای توجه به افکار عامه در افغانستان که بیانگر متداوم این خواست است، اصرار می کنیم.

¹ Dr. Hussain Yasa, “2nd Bonn Conference: A Probable Last Chance to Rescue Afghanistan” posted August 24, 2011 on *Daily Outlook Afghanistan* http://outlookafghanistan.net/topics.php?post_id=1649

² Michael Steiner, “The Consequence of Solidarity: Why Germany and the international community must not abandon Afghanistan after 2014” posted November 17, 2011 on *IP Journal: German Council on Foreign Relations* <https://ip-journal.dgap.org/en/ip-journal/consequence-solidarity>

Canada Afghanistan Solidarity Committee

ما همچنان به تشویق کانادایی ها که خود را در مورد افغانستان، مردم افغانستان، فرهنگ و تاریخ افغانستان آشنا بسازند، ادامه داده و صدای کانادایی های بیشماری را که از برنامه های بشری و انکشافی مورد ضرورت افغانستان پشتیبانی می کنند، بازتاب می دهیم.

بخشی از مطالب این نوشته در گزارش ماه مارچ 2010 کمیته همبستگی کانادا - افغانستان که تحت نام "کانادا در افغانستان پس از 2011 - انجام تعهدات - راهی به پیش" منتشر شد، به نشر رسیده است. هدف از این گزارش ارایه توصیه ها به چگونگی ادامه کمک و نقش بعدی کانادا در افغانستان پس از ختم ماموریت نظامی در قندهار در جولای 2011 بود. ما از تصمیم دولت کانادا از تغییر ماموریت نظامی به امر آموزش و پرورش با مرکزیت در کابل استقبال کردیم. اما باید گفت کانادا (و جامعه بین المللی در مجموع) نتوانست نقش خود را در امر بسیار مهم باز سازی دموکراتیک و ساختن جامعه قانونمدار در افغانستان به سر برساند و این همه تلاش ها و دست آوردهایی را که افغان ها و کانادایی ها در یک دهه گذشته در این راه انجام داده و به دست آورده اند، زیر سوال می برد.

گزارش "تعهد به وعده های ما" با تکیه به مشوره ها با اعضای کمیته همبستگی کانادا - افغانستان، کانادایی های افغان تبار، شخصیت های اکادمیک و کارشناس و مهمتر از همه نماینده گان جامعه رو به گسترش مدنی در سراسر افغانستان و رهبران سیاسی افغانستان تهیه شده بود. ما با کارمندان بیش از صد سازمان، دفاتر و افراد مشغول به کار در افغانستان گفت و گو کردیم. ما با نظریه پردازان، مقامات دولتی، مدافعان حقوق بشر، معلمین، چندین نماینده پارلمان، روزنامه نگاران و منتقدین افغانستان و همچنان با نماینده های سازمان های غیر انتفاعی و مقامات ناتو و سایر سازمان های بین المللی نیز گفت و گو کردیم.

رویداد های یک سال و نیم گذشته نشان داد که توصیه های ما واقعبینانه بود و ضرورت توجه مجدد کانادا به افغانستان در راستای پیشنهادات مطرح شده ما بیشتر از پیش رشد صعودی داشت. از مارچ 2010 شرایط در افغانستان به تغییرات اساسی بی مواجه گشت، گاهی به سوی بهبودی و گاهی هم به سوی خرابی.

شاید مهمترین رویداد بارز که تهدیدی برای ظهور یک افغانستان مستقل در صلح با خود و همسایگان خود رخ داده است، تغییر اساسی در سیاست ایالات متحده امریکا تحت رهبری اداره بارک اوباما بوده است. اعلامیه های وزارت خارجه این کشور گاهی کلی و گاهی هم خیلی متناقض است. بهر حال، چنین می نماید که سیاست جدید امریکا به "ما ملت نمی سازیم" تغییر یافته که برگشت از موضعی است که آن کشور در نخستین سال های حضور خود در افغانستان داشت و این بزرگترین معضلی است که از یازده سپتمبر 2011 افغانستان را دچار مخصمه ساخته است.

در این اواخر واژه "دموکراسی" کمتر در بیانات امریکا که در مورد اهدافش در افغانستان ارایه می گردد، به کار برده می شود. در بیاتیه وزارت دفاع امریکا در مورد اهداف استراتژیکی آن کشور در افغانستان که در اکتوبر 2011 به نشر رسید، آمده است: "هدف امریکا از بین بردن، از هم گسیختن و در نهایت شکست القاعده و جلوگیری از بازگشت آن به افغانستان یا پاکستان است. اهداف مشخص ما در افغانستان این است تا این کشور به بهشت امن به القاعده مبدل نگردد و طالبان موفق به سرنگونی دولت افغانستان نگردند. برای رسیدن به این اهداف نیروهای امریکا و ائتلاف بین المللی فعالیت های شورشگران را خنثی خواهد ساخت تا زمینه ارتقای ظرفیت نیروهای امنیتی افغانستان به وجود آید تا اینکه خود به حفظ امنیت کشور تا ختم 2014 موفق گردند."

شوربختانه به نظر می رسد که بسیاری از کشور های عضو ناتو تمایلی به مخالفت با پالیسی کوتاه بینانه اداره امریکا در افغانستان ندارند. راهبرد جدید امریکا هیچگونه اولویتی برای ضرورت کار با افغان ها در راستای جایگزین کردن نهادهای قانونی موثر و مسوول با نهاد های غیر مسوول، محو تفنگ سالاری و قانون های جنگ سالارانه و برچیدن محاکمات متعصب طالبان در سراسر کشور، قایل نشده است. بسیاری از ناظران آگاه به این نظرنده که عدم موجودیت نهادهای پاسخگو و با صلاحیت دولتی باعث سوخت رسانی موثر به حرکت به اصطلاح "شورشگری" در افغانستان می شود. در نتیجه امروز خلایی به وجود آمده که باعث رشد

³ "Report on Progress Toward Security and Stability in Afghanistan", page 7, published October 2011 by the Department of Defense of the United States of America.

http://www.defense.gov/pubs/pdfs/October_2011_Section_1230_Report.pdf

Canada Afghanistan Solidarity Committee

تروریزم طالبی، پیدایش حکومت سایه و تداوم جنگ توسط کسان می شود که برای دیگران می رزمند و توسط دشمنان سوگند خورده برقراری دموکراسی افغانستان، در تهران و راولپندی تجهیز و تمویل می گردند.

اینک موقعیت منحصر به فردی برای کانادا به وجود آمده تا رهبری کنفرانس بن را به عهده گیرد تا اعتماد آسیب دیده مردم افغانستان به جامعه جهانی، به ویژه کشورهای عضو ناتو و سایر نهاد های دموکراتیک عضو نیروهای امداد صلح را اعاده کند. در کنفرانس بن، کانادا باید دوشادوش نهاد های جامعه مدنی افغانستان، به ویژه رهبری زنان کار کند تا این اطمینان حاصل شود که جامعه جهانی از اهداف اصلی بی که سربازان کانادایی و خانواده های شان برای تحقق آن ها این همه قربانی دادند و رنج کشیدند، به بیراهه کشیده نشود.

چنین بر می آید که بر خلاف هر یک از اعضای پیشرو چهل و هفت کشوری که نیروهای حافظ صلح 4 را در افغانستان تشکیل می دهند (مثلن امریکا و انگلستان) و برخلاف قدرت های کلیدی منطقه (پاکستان، ایران و چین)، کانادا از موقعیت ویژه بی در افغانستان برخوردار است. کانادا در بین افغان ها به نام کشور دموکراتیکی که هیچگونه سابقه تجاوز به کشورهای خارجی ندارد، شهرت دارد. به ویژه کانادا هیچ نقش و دستی در جنگ ها، لشکر کشی های امپریالیستی و جنگ های تمثیلی که افغانستان را در سده نوزده و به ویژه نیمه آخر سده بیست در بر گرفت، نداشته است. کانادا مورد اعتماد مردم افغانستان بوده و از موقعیت خوبی برای پیشبرد نقش هدایت کننده در گسترش دموکراسی، تامین امنیت و تحکیم حقوق بشر در افغانستان برخوردار است. این هدفی بود که سربازان کانادایی به خاطر آن جنگیدند و مالیه پردازان کانادا 18 بلیون دالر را در این راه هزینه کردند.⁵

کانادا از موقعیت فوق العاده خوبی برخوردار است تا نقش پیشتاز در حمایت از نهاد های متکی به خود تحت رهبری افغان ها که در برابر یک دولت پاسخگو، شفاف و مردمی در افغانستان مسوول باشد، بازی کند. کانادا لازم است مصرانه پافشاری کند تا دولت افغانستان همه امور خود را مطابق به پرنسیپ های دموکراتیک و نورم های جهانی حقوق بشر عیار بسازد. کانادا نباید از این نگرانی داشته باشد که پافشاری روی اینکه دولت افغانستان باید دموکراتیک و پاسخگو در برابر مردم خود باشد، نقض حاکمیت افغانستان محسوب می شود.

تعهد به برپایی دموکراسی در افغانستان، تعهدی است که کانادا (و سایر دول دموکراتیک) در برابر مردم افغانستان انجام داده اند.⁶ تعهد کانادا در برابر افغانستان تعهدی است که برای مردم افغانستان انجام یافته، نه برای سرنشینان ارگ کابل و یا سرنشینان کاخ

سفید امریکا. حاکمیت افغانستان روی رابطه مثلث گونه بین مردم افغانستان، دولت افغانستان و جامعه جهانی استوار است. حاکمیت افغانستان مجموعه پیچیده بی از حقوق و مکلفیت هاست. در تمام تعاملات ما با افغانستان، کانادایی ها باید از رویدادهای حقیقی آگاه ساخته شوند و دولت کانادا مطابق به آن فعالیت های خود را عیار بسازد.

⁴ به اساس گزارش منتشره در وبسایت ایساف – ناتو منتشره بیست و ششم نوامبر 2011.

<http://www.isaf.nato.int/troop-numbers-and-contributions/index.php>

⁵ "Fiscal Impact of the Canadian Mission in Afghanistan" page 8, October 9, 2008 report by the Parliamentary Budget Officer, Kevin Page.

http://www.parl.gc.ca/pbo-DPB/documents/Afghanistan_Fiscal_Impact_FINAL_E_WEB.pdf

⁶ "The Afghanistan Compact", page 3, *Building on Success: The London Conference on Afghanistan January 31-1 February 2006*. <http://unama.unmissions.org/Portals/UNAMA/Documents/AfghanistanCompact-English.pdf>

Canada Afghanistan Solidarity Committee

توصیه ها برای موقف کانادا در کنفرانس بن

راه پیشرفت افغانستان استقرار دموکراسی است: حقوق مساوی، حاکمیت قانون، حکومت پاسخگو و مردمی، آزادی بیان و

تظاهرات، مهیاسازی زمینه تحصیلات جامع و گسترده، دسترسی به خدمات اساسی بهداشتی و داشتن شانس برای دستیابی به رفاه. راه دیگری برای استقرار صلح و امنیت در افغانستان وجود ندارد. تا زمانی که جامعه جهانی به همسایگان افغانستان اجازه بی ثبات ساختن حاکمیت و اخلاص در برقراری دموکراسی را در این کشور بدهند، بدون توجه به میزان کمی یا زیادی تلاش های نظامی در برابر به اصطلاح "شورشگری" در افغانستان، صلح و عدالتی در افغانستان وجود نخواهد داشت.

1 - لازم است تا کانادا فعالانه در برابر هر گونه تلاشی که زیر نام "آشتی" و یا "مذاکرات" با طالبان و سایر گروه های نظامی دخیل در قضیه افغانستان (به شمول آی اس آی پاکستان) که خلاف مواضع آیساف، مجلس نماینده گان افغانستان، جوامع مدنی و جنبش زنان افغانستان و اقلیت های قومی افغانستان باشد، بدون توجه به این که از طرف کدام قدرت (به شمول ایالات متحده) راه اندازی می گردد، ایستاده گی کند.

2 - در جریان کنفرانس بن، لازم است تا کانادا از تمام فرصت ها استفاده کند تا زمینه برای شرکت فعال اپوزیشن مجلس نماینده گان، جامعه مدنی، به شمول نماینده گان زنان شامل در هر دو نهاد متذکره مهیا سازد.

3 - در کار با مجلس نماینده گان افغانستان، کانادا باید ابتکارات سالم دموکراتیزه ساختن قانون اساسی را، به شمول تضمین اینکه تا ختم سال 2014 قانون اساسی افغانستان مورد بازنگری قرار گرفته و مواد غیر دموکراتیک - از آن جمله تمرکز قدرت در ریاست جمهوری - تعدیل گردد، پشتیبانی و هدایت کند.

4 - در کار با مجلس نماینده گان، لازم است تا کانادا اطمینان حاصل کند که تا سال 2014، سیستم رایدهی در افغانستان از سیستم ناکارآ و غیر واقعبنانه تک رای غیر قابل انتقال فعلی به سیستم کارآتر و موثر تر تبدیل شود. اضافه بر این کانادا لازم است با کشورهای عمده کمک کننده دخیل در افغانستان کار کند تا تعریف جامعی از مفهوم شهروندی در افغانستان، گستره و دامنه آن، از طریق راه اندازی سرشماری ملی به دست آید.

5 - حضور ارتش یا پولیس کانادا در افغانستان نباید مربوط به تاریخ اعلان شده 2014 و یا تقسیم اوقات دیگری که توسط امریکا تهیه میشود، باشد. بلکه حضور کانادا در افغانستان لازم است به اساس رسیدن به اهداف آموزشی بی که در نظر گرفته شده است، ارتباط داشته باشد. گذشته از آن، نیروهای کانادا باید همه بخش های نیروهای امنیتی افغانستان را در راستای بالاترین توانمندی های شان برای انجام و نظارت بر یک انتخابات آزاد و عادلانه آموزش دهد.

6 - نقش کانادا در کمک به برگزاری انتخابات باید هدفمندانه و دارای یک برنامه آموزشی و تمرینی دراز مدت باشد که همه افراد دخیل در پروسه انتخابات را زیر پوشش قرار بدهد. نباید این برنامه تنها نیروهای امنیتی افغانستان را آموزش بدهد، بلکه کاندیدان و اعضای تیم های انتخاباتی شان، مقامات دولتی در سطح کشور، ولایت و ولسوالی ها و احزاب و ائتلاف های مطرح را نیز در بر بگیرد. آموزش رایدهنده گان باید به صورت اساسی پیگیری گردیده، با کیفیت تر گردد. کانادا باید فعالانه به استخدام کانادایی ها که تجربه کار در راه اندازی و نظارت بر انتخابات را دارند بپردازد، تا جانب افغانی را تحت آموزش قرار دهند.

7. کانادا به اساس دلایل عملی و همچنان اعتماد عامه، لازم است روی این نکته اصرار کند که "افغانی" ساختن انتخابات نباید مانع شرکت و دخیل بودن ناظران بین المللی در این پروسه گردد.

8. افغانستان باید برای سازمان پیشنهاد شده کانادایی گسترش دموکراسی اولویت داشته باشد. این سازمان با توحید تلاش های مختلف نهاد های کانادایی که همین اکنون در این بخش فعال اند، ایجاد گردد. دفتر محلی این سازمان لازم است هر چه زودتر در کابل ایجاد گردد. این سازمان با تمرکز روی هم آهنگی نهاد های دموکراتیک، دولنداری بهتر و ظرفیت سازی برای دموکراسی، لازم است نقش رهبری کننده را در پیشبرد ماموریت جدید کانادا در افغانستان بازی کند. 9. کانادا باید مستقیم نهاد های افغانی را در خارج که روی مسایل دموکراسی تحقیقات انجام داده و ایده های دموکراتیک را تبلیغ می کند و نیز روی وحدت ملی و گسترش

Canada Afghanistan Solidarity Committee

عدالت کار کرده برای بهبود وضعیت اجتماعی و حقوقی زنان می کوشد و برای احیای جایگاه فکری، فرهنگی و اقتصادی افغانستان را در آسیای میانه عمل می کنند، کمک و تمویل کند..

10. برای تقویه دفاع از حقوق انسانی زنان، کانادا لازم است روی حمایه از تطبیق قوانین موجود داخلی و بین المللی بی که افغانستان متعهد به آن است تمرکز کند. این کار از طریق برجسته ساختن حقوق جنسیتی، آموزش پولیس ملی افغانستان و دفاع و حمایت از اصلاحات و گسترش سیستم قضایی صورت پذیر است. برطرفی قضاتی که فاقد تحصیلات رسمی در رشته حقوق مدنی اند، گسترش محاکم خانواده گی و تاسیس یک سازمان گسترده ناظر برای جلوگیری هر چه بهتر از تصامیم حقوقی بی که بر اساس رسم و رواج های قبیلوی و سایر شیوه های غیر قانونی از طریق محکمه صورت می پذیرد و حقوق زنان را منظمن پامال می کند، از مسایلی است که در این راستا به آن باید پرداخته شود.
11. با در نظر داشت تلاش هایی که کانادایی ها در طول سال های دراز در افغانستان انجام داده اند، نیاز است تا توجه بیشتر به نتایج دراز مدت متمرکز شود. تعهد دراز مدت و قابل ملاحظه کانادا به تمام سطوح بخش آموزش و پرورش این امکان را به کانادا می دهد تا اهرم کنترل کیفیت "دست آوردها" را در اختیار داشته باشد، به هم آهنگ سازی هر چه بیشتر نهاد های کمک کننده اقدام کند، از موثریت کامل تطبیق برنامه ها مطمئن شود، ظرفیت اداری را در وزارت معارف افغانستان ارتقاء بدهد و به ویژه از فساد که در این وزرات شایع است، جلوگیری کند.
12. کانادا لازم است به برنامه های کلیدی آموزش و پرورش که در جریان تصدی تیم باز سازی قندهار داشت، متعهد باقی بماند و با تمرکز بر تحصیل زنان و همکاری های اکادمیک افغانستان – کانادا، مشارکت خود را در انکشاف دانشگاه قندهار افزایش بدهد.
13. کانادا لازم است به شدت برنامه های مربوط به بازیابی میراث های فرهنگی و منابع ادبی افغانستان، انکشاف صنعت چاپ و نشر و ترجمه آثار از زبان های انگلیسی و فرانسوی دری و پشتو به یکدیگر را تمویل کند. کانادا همچنان باید مستقیم در بازسازی کتابخانه عامه و ایجاد کتابخانه های زنجیره بی در مناطق و ولایات مختلف، روستا ها و ساحات دور افتاده افغانستان سرمایه گذاری کند.
14. کانادا لازم است در ارتقای ظرفیت فرهنگی، علمی، مسلکی و تخنیکی افغانستان از طریق افزایش همکاری بین دانشگاه ها و سایر نهادهای علمی و اعطای بورس های تحصیلی، مبادلات دانشگاهی، مبادلات تجارب در ساحه خدمات مدنی و ایجاد طیف گسترده بی از برنامه های حرفه بی و مهارت های قابل انتقال شغلی اقدام کند.

Canada-Afghanistan Solidarity Committee

Babur Mawladin – President

mbobur@afghanistan-canada-solidarity.org

Dave Mann – Secretary

davemann@afghanistan-canada-solidarity.org